

СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНІХ ПІШОМОВНИХ ТЕКСТІВ

Соболєва Н., студ. ПР-41

Художній текст відповідає всім загальнотекстовим дефініціям: він має структурно-значеневу єдність, упорядковану послідовність одиниць, його складових, закінченість комунікативної спрямованості. Специфіка художнього мовлення полягає в тому, що в мові художньої літератури використовуються елементи всіх стилів. Усі засоби взаємодіють для вираження естетичного змісту твору через систему художніх образів. На лексичному рівні стиль художньої літератури широко послуговується словами з переносним значенням, що стають основою тропів, емоційно забарвленими словами, фразеологічними одиницями, фольклорними джерелами, прислів'ями і приказками.

Особливістю художнього тексту літературної казки є зв'язок з фольклорним жанром народної казки та обумовлена ним семантична двоплановість тексту літературної казки, що найбільш яскраво виявляється в елементах його лінгвостилістичної організації. Ідентифікація літературної казки у якості казкового тексту стає можливою, зокрема, завдяки використанню в ньому ряду стилістичних засобів, успадкованих від народної казки.

Жанровим показником художнього тексту англійської літературної казки у порівнянні з чарівною народною казкою є смислове і функціональне навантаження рівня підтексту, що представлений інтертекстуальними відносинами літературної казки і чарівної народної казки.

Англійська літературна казка асимілює семиперсонажну схему чарівної народної казки, але розширює її за рахунок введення нових, переважно другорядних діючих осіб.

Німецька літературна казка має свої багаті художні традиції. Проблематичним у цьому контексті видається розмежування народної та літературної казки. Одним із критеріїв відмежування цих двох споріднених жанрів, як вважають деякі дослідники, є наявність в останніх авторства, або „наявність автора”, пропонується літературознавчими словниками і довідниками як одна з найбільш релевантних диференційних ознак літературної казки.

Наук. кер. – Дегтярьова Л.І., ст. викл.